

PERSONES AL SERVEI DE PERSONES.

Som Caixa Penedès, amb un gran equip de professionals i més de 640 oficines. T'oferim un servei amb les tecnologies més avançades i productes amb les solucions que s'adapten a les teves necessitats. Volem estar sempre molt a prop teu i reinvertir en benefici de la societat.

PLÀNOL DE SANTPEDOR

Ruta del Timbaler del Bruc

SANTPEDOR
A LA GUERRA
DEL FRANCÈS

RUTA URBANA (dins el nucli antic)

Casa nadiua del Timbaler del Bruc (11 març 1791 - 6 d'abril de 1809)

Carrer Timbaler del Bruc, 4

1

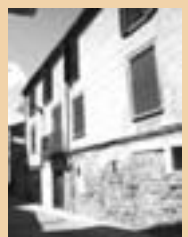
Casa dels pares del Timbaler, on va néixer i -possiblement- va morir. **Isidre Llussà i Casanovas** fou fill de Joan Llussà Feixas, pagès, i de Paula Casanovas Vallcendrera i sembla que tenia 9 germans. Va morir jove i solter a l'edat de 18 anys. Un cop tornat de la batalla, es mantingué atordit i molt trist durant un temps, fins que emmalaltí i finalment va morir, possiblement del tifus. Pocs anys després de la Batalla del Bruc els seus familiars col·locaren un petit quadre de rajoles de València amb la imatge de la Mare de Déu de Montserrat en record de la victòria a la batalla.

L'any 1891 el poble de Santpedor hi col·locà una placa de marbre amb les dates del naixement i de la mort, després que la seva memòria fos reivindicada públicament per l'erudit santpedorenc Mn. Antoni Vila i Sala al seu llibre *El Timbaler del Bruc* de 1890. L'any 1908, durant les festes del 1r centenari es col·locà una nova placa de marbre, donatiu dels santpedorencs residents a Manresa. La casa, propietat dels descendents de la família del Timbaler, fou enderrocada l'any 1950.

Cal Ballaró

Carrer del Vall, 11

2

Casa on visqué la important família dels Ballaró-Vila, fabricants i comerciants d'aiguarent als segles XVIII i part del XIX. Un membre de la família, **Anton Ballaró**, va crear l'any 1814, sota el seu patrocini, el conegut **Sermó del Bruch** en agraïment de l'acabament de la Guerra del Francès, que consistia en la celebració perpètua d'una missa honorífica a Santa Anna, copatrona de Santpedor, en acció de gràcies. L'any 1808 era un dels 6 comissionats que constituïen la Junta de Govern Local.

Ajuntament Vell i Monument al Timbaler

Plaça Gran, 1

3

Aquí varen tenir lloc tots els acords municipals de la Junta de Govern sobre els afers de la Guerra del Francès (1808-1814). Aquell any l'Ajuntament era format per Bartomeu Vinyes, com a batlle, i pels regidors Francesc Fàbrega, Josep Manxarell, Josep Xipell i Burgaroles, i

Isidre Soler. El monument al Timbaler, obra de l'escultor Emili Colom, fou aixecat l'any 1982, gràcies a la iniciativa del Grup sardanista local i al donatiu del poble de Santpedor.

Cal Bufó

Carrer de Santa Maria, 12

4

Casa de la família Llussà. Segons Antònia Llussà i Portella, descendent de la família de l'Isidre Llussà, el Timbaler del Bruc, li deien "bufó" per la seva fisonomia agradable.

Església parroquial de Sant Pere d'Or, Capella dels Dolors

Plaça de l'Església

5

Aquí fou batejat l'Isidre Llussà i sepultat en l'antic cementiri que ocupava l'espai de la plaça actual.

Dins l'església parroquial, a la capella de la Mare de Déu dels Dolors, del segle XVIII, hi tenia estada la **Confraria dels Dolors**. La família del Timbaler n'era molt devota i tots els seus membres hi pertanyien. El jove tocava el timbal de la confraria, en la qual havia ingressat el 1806, a les processons de Setmana Santa, acompanyant els armats.

La família Llussà tenia el privilegi d'enterrar els seus membres dins la nau principal de l'església, però no així, probablement, la branca Llussà-Casanovas, per la qual cosa l'Isidre seria enterrat al cementiri exterior.

Cal Bacainó

Plaça de l'Església, 1

6

Casa dels descendents d'un germà del Timbaler. La família n'ha conservat alguns objectes personals: una Verge Dolorosa de talla i la imatge d'una creu, cosa que demostra les inquietuds artístiques i la religiositat del noi.

Font de les Escales

Plaça de la Font

7

La Font de les Escales era, fins al segle XIX, l'únic punt important d'aprovisionament d'aigua corrent a tot el poble, i, per tant, totes les cases hi havien d'anar a buscar l'aigua. Els membres de la família i ell mateix hi venien molts cops. L'any 1978 es cobrí la font per obrir el nou carrer del Clot de les Aigües.

Pou i capella de la Mare de Déu del Pou o del Bon Succés

Carrer Ample/Carrer del Doctor Antoni Vila

8

Antigament hi havia al mig de l'encreuament d'aquests dos carrers un pou públic que nodria d'aigua aquest sector de la població. Com que la família del Timbaler vivia al capdavant d'aquest sector, devia servir-se molt sovint de l'aigua d'aquest pou. A la capella que coronava el pou hi havia una imatge de pedra de la Verge del Bon Succés. El pou amb la capella foren enrunats l'any 1934 i la imatge es perdé.

Carrer de Sant Isidre

9

La devoció a Sant Isidre nasqué a Madrid al segle XVI. A finals del segle XVII s'estengué per Catalunya. Ja aleshores hi havia a Santpedor la confraria de Sant Isidre, patró dels pagesos. Al segle XVIII ja es coneixia aquest carrer amb el nom del sant llaurador i el nom d'aquest sant era molt freqüent com a nom propi d'home. El padrí del Timbaler, que n'era l'avi matern, també es deia Isidre, i ell va imposar el seu nom al nét, que, segons l'acta de bateig, es digué **Isidre, Josep i Joan Llussà i Casanovas**.

RUTA EXTRAMURS (a l'exterior de la població)

Mas de Sebarroja

Ronda de Sant Pere/Camí de Llussà

10

Casa de la família Sebarroja des del segle XVIII, i casa nadiua de **Josep Vinyes i Sebarroja**, capità del sometent de Santpedor durant les diverses batalles. Era fill de Bartomeu Vinyes, que aleshores era l'alcalde. L'any 1908 va ser alcalde el seu oncle, Bartomeu Sebarroja, i llavors fou elegit capità de la 4a Companyia de Reserva de Sometents de Santpedor, juntament amb Ramon Rovís i Silvestre Sebarroja, parent seu.

Mas Llussà

Camí de Llussà

11

Aquesta important masia de Santpedor data, almenys, del segle XIV, tot i que Pere de Llussà, membre de la família i sembla que emparentat amb els senyors del Lluçanès, és citat ja en un privilegi del rei Alfons I de l'any 1192.

El pare del Timbaler, Joan Llussà i Feixas, era fill fadrister d'aquest mas, que anà a viure al poble i es casà, l'any 1789, amb una pubilla de la família Casanovas.

Santa Anna de Claret

Paratge de Claret. Ctra. de Navarcles

12

El santuari fou aixecat el 1762 per acollir la imatge de Santa Anna de Claret, talla romànica del segle XIII i copatrona de la vila des de 1507. El poble de Santpedor la considerava protectora en les guerres, també en la del Francès. Ens han arribat diverses llegendes i poemes

que recorden la bona guarda que feu de la vila durant aquell període. En acabar la guerra, la família Ballaró instituí l'obligació de celebrar cada any una missa, coneguda com el **Sermó del Bruc**, per tal de donar gràcies a la santa per haver salvat la vida dels homes del sometent de Santpedor.

Font de la Riera

Vora el Riu d'Or

13

Font rural de llarga tradició a la vila. Com que era una de les escasses fonts del terme, les famílies solien venir a celebrar *fontades* (aplec festiu de menjar i beure) en els calorosos dies d'estiu i a banyar-se a les aigües -abans més cabaloses- del Riu d'Or.

Església del Convent de Sant Francesc

Carrer del Convent

14

L'església és el que resta de l'antic convent de franciscans, fundat per Jaume Llussà, de la família del Mas Llussà, i construït l'any 1720. L'església guardava les relíquies de Sant Irineu, soldat romà màrtir. Els religiosos foren exclaustrats l'any 1834.

Ermita de Sant Francesc d'Assís

Camí de Juncadella

15

Capella rural, existent ja el 1240 i dedicada a Sant Francesc d'Assís, que, segons la llegenda, va predicar a tota la gent de la comarca des del turó durant el seu peregrinatge a Sant Jaume de Galícia. El poble de Santpedor tradicionalment hi tenia gran devoció i el nom Francesc era molt freqüent a la vila.